

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تعقیب بعد از هر نماز:

وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ الثَّانِي ع إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ فَقُلْ:

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: هنگامی که از نماز واجب فارغ شدی این دعا را بخوان:

رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا

راضیم بخلوندی که پروردگار عالمیان است و خشنودم به اینکه اسلام دین من است و قرآن کتاب من و محمد صلی الله علیه و آله پیغمبر من است

وَ بِعَلِيِّ وَ لِيًّا وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ- عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ

و علی امام اول و ولی الله است و حسن و حسین و علی بن حسین و محمد بن علی و جعفر بن

مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ- وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ

محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن

بْنِ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أُمَّةً. اللَّهُمَّ وَلِيَّكَ الْحُجَّةَ فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ

بن علی و حجت بن الحسن بن (علیهم السلام) ائمه منند. بار خدایا ولی تو که بر خلائق حجت است پس او را حفظ بفرما از

يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ قَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ وَ أَمُدُّ لَهُ فِي عُمُرِهِ

پیش رو و از پشت سر او از سوی راست و از سوی چپ و از بالای سر و از زیر پا و (از تمام جهات) و عمر آن حضرت را طولانی فرما

وَ اجْعَلْهُ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ الْمُنْتَصِرَ لِدِينِكَ وَ أَرِهِ مَا يُحِبُّ

و او را قائم به امر خویش ساز که به امر تو قیام نماید، و چنان کن که دین تو را نصرت و یاری دهد

وَ تَقْرُ بِهِ عَيْنُهُ فِي نَفْسِهِ وَ فِي ذُرِّيَّتِهِ

و چنان کن که چشم او را روشن کنی و او را خوشحال گردانی در امر خودش و در مورد ذریه آن حضرت و آنچه محبوب آن حضرت است به او بنما

وَ أَهْلِهِ وَ مَالِهِ وَ فِي شَيْعَتِهِ وَ فِي عَدُوِّهِ وَ

اهل او و مال او و در مورد شیعیانش که با ظهور آن حضرت در رفاه و عیش گذرانند و دشمنان آن حضرت هملگی مغلوب او شوند و

أَرْهَمُ مِنْهُ مَا يَحْذَرُونَ وَ أَرِهِ فِيهِمْ مَا يُحِبُّ وَ تَقْرُ بِهِ عَيْنُهُ وَ أَشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَ

بدشمنان او از آن حضرت آنچه را که از آن می ترسند بنما، و از دشمنان آن حضرت آنچه را که محبوب او باشد به آن حضرت بنما و نیز آنچه را که سبب

صُدُورِ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ.

سرور او شود، و سینه های ما و گروهی را که مؤمن باشند شفا کرامت فرما.

منبع: من لایحضره الفقیه ج ۱ ص ۳۲۷